

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

Desorientació política

Estem en uns moments que necessiten seriositat i treball dels dossiers

Aquesta setmana Antoni Martí pronunciarà davant del Consell General un discurs d'orientació política del Govern. Cinc anys després de la primera victòria electoral de DA, aquest debat arriba en uns moments molt complicats per al país.

Cinc anys i dues victòries electorals després s'han multiplicat en l'entorn d'Antoni Martí els qui busquen la seva quota, la seva ració. N'hi ha que estan a l'aguait de successions i prebendes, ministeris i ambaixades. El país passa darrere les seves ambicions.

¿On han anat a parar la força de les conviccions, la modèstia, l'abnegació patriòtica, i les formes, aquelles qualitats fundadores de DA?

Entre els danys que ha comportat al país el govern d'Antoni Martí no n'hi ha cap que sigui més insuportable que l'augment de les desigualtats.

Ens ha portat a un context de "desocialització", de pèrdua d'allò que és comú i, per tant, d'aïllament i manca d'emparedat.

La negociació de l'acord d'associació amb la Unió Europea –des d'una perspectiva estrictament econòmica– projecta una inquietant ombra sobre les perspectives de recuperació.

És evident que per a qualsevol país un canvi substancial en la seva política econòmica és sempre rellevant. En el cas d'Andorra, atesa la trencadissa del nostre model econòmic, la importància de tot plegat es multiplica.

Entendre aquesta situació exigeix, com es diu sovint, no

fer-se trampes al solitari, una especialitat d'Antoni Martí.

Estem en uns moments que necessiten seriositat i coneixement dels dossiers. Però sota el regne de DA la pretesa modernitat política té una característica principal: una ignorància agosarada.

No hi ha res pitjor en política que descobrir la pólvora i explicar-la als qui en saben molt més que tu. I això és el que fan els portaveus de DA. Són uns valents.

El Govern d'Antoni Martí ens ha portat a un context de "desocialització"

Tenim una economia en decadència i una desocupació que no baixa

Recordem que Aristòtil ens ensenya que sovint massa valentia pot acabar en temeritat. I així estem. El context és de circ i ens està portant màgia (creix l'economia); malabarismes (el dèficit públic i les competències comunals), i acrobàcia (les pseudoexplicacions del Ministre Cinca).

Fa un any que hem tingut de tot i força. També opereta amb picabaralles, malentesos i portes que s'obren i es tanquen.

Aquesta setmana tornarem a escoltar la sonsònia del crei-

xement econòmic derivat de la pretesament benèfica inversió estrangera.

Però, dissortadament per al país, no arriba inversió estrangera que pugui redreçar l'economia productiva.

Tenim una economia en decadència, una desocupació que no baixa, una innegable reducció de les importacions, un endeutament de les administracions públiques que ha assolit uns nivells preocupants i una situació financera de les empreses que es degrada.

El que caldria fer i el que li convé al país és començar reconeixent que la situació ha canviat i no hi ha marxa enrere.

Les respostes inadequades, l'absència d'un debat asserenat i la saturació d'enfrontament provocats per Antoni Martí i el seu entorn tenen com a conseqüència una pèrdua de confiança de la ciutadania en les institucions i en els polítics.

La situació és difícil però malgrat això no ens podem plegar de braços. A SDP refusem la renúncia davant les dificultats, la degradació de l'economia i l'esquinçament de la cohesió de la nostra societat.

Antoni Martí parlarà de pactes però no hi creu. L'únic que el preocupa és neutralitzar els desitjos de canvi de la societat i imposar el pensament únic: el seu.

Amb la seva comunicació clo-roform intentarà dissimular que només busquen una victòria i que ni intenten cercar el que seria millor: un acord sobre els grans temes de país.